

Иван Вазов
Подаръкът

На гимназистката Н. Цветкова

Хубав дар, дете, сполай,
хубаво ти – и сърцето:
замириса ми на май,
пролет лъхна ми в небето.

В твоя миличък привет –
усмих росен на зората –
чува тъжният поет
на трендафила душата.

Ясен става ми света,
луч огрей ли мойте нощи,
видя ли се във скръбта,
скъп че някому съм още.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5098>]